

og Regjeringen, er med Hensyn til Bestemmelsen om Regjeringens Forelse i de Tilfælde, at Thronfølgeren er umyndig, altsaa med Hensyn til Ordningen af en Formynderregjering. Der gaaer Regjeringsforslagets § 4 ud paa, at Kongen skulde træffe Bestemmelse om, hvorledes der skulde forholdes med Regjeringens Forelse i saadanne Tilfælde, og at Kongen altsaa navnlig skulde vælge en Rigsforstander eller et Rigsforstanderskab. Det er imidlertid forekommet Udvalget, at man fra Folkerepræsentationens Side maatte fastholde den Fordring, at Repræsentationen blev medvirkende ved denne Leilighed. Det er jo en Foranstaltning af meget betydelig Bigtighed, og som efter Omstændighederne kan komme til at strække sig udover en lang Tid. Man har derfor meent, at det nødvendig maatte kræves, at Folkerepræsentationen medvirkede ved en saa vigtig Beslutning, og Udvalget har navnlig ogsaa troet, at det baade fra Folkets og fra Kongens Side var ønskeligt, at den blev fattet i Samraad. Det er jo gaabenbart et Forhold, som fra alle Sider betragtet vilde være høist uheldigt og uholdbart, dersom det kunde tænkes, at der saaledes kunde blive sat en Mand til Regent eller Rigsforstander, som egentlig ikko nød Folkerepræsentationens Tillid. Ligesom man altsaa har meent, at der her kan være Anledning til at fastholde den Regel, vi finde i 5te Suni Grundloven, nemlig at Bestemmelse om Regjeringens Forelse i dette Tilfælde skal træffes ved Lov, saaledes har man paa den anden Side meent, at det vilde være rigtigt og passende at indføre en ny Regel, som ikke findes i Sunigrundloven, nemlig at Forslag til en saadan Bestemmelse altid skal fremkomme ved Kongens Initiativ. Vistnok maa man gaae ud fra, at det ikke let kan falde Nogen ind at benytte det private Initiativ, ved en Sag af denne Veffaffenhed; men man har dog meent, at det kunde være rigtigst bestemt at udtale det, saameget mere som det jo ogsaa maa være Tanken ved en Foranstaltning af denne Natur, at Kongens Stemme baade med Hensyn til Spørgsmaalet om Nødvendigheden af at træffe en saadan Foranstaltning, og med Hensyn til Spørgsmaalet om Valget

af Personen bør have en overveiende Betydning.

Efterat jeg har nævnt disse to Punkter, hvori der var nogen Uenighed tilstede mellem Regjeringen og Udvalget, skal jeg nu gjenneingaae de enkelte Paragrapher og ved hver især anføre, hvori Forandringen bestaaer, og hvorfor man har foreslaaet den. Udvalget er begyndt med at opstille de Tilfælde, hvor det vil blive nødvendigt at træffe extraordinaire Foranstaltninger til Regjeringens Forelse, og man har meent, at disse Tilfælde naturligt falde i to Hovedgrupper, for det Første de Tilfælde, hvor det, efterat en Konge har tiltraadt Regjeringen, senere af en eller anden Grund bliver nødvendigt at træffe Foranstaltning til Regjeringens Forelse, og for det Andet de Tilfælde, hvor det ved Kongens Død viser sig, at Thronfølgeren af en eller anden Grund ikke strax kan overtage Regjeringen, hvor der altsaa fremkommer en Mellemtid, hvor det er nødvendigt, at Regjeringen maa føres af Andre. Under disse to Grupper maae vi skilne alle de Tilfælde, der kunne tænkes, nødvendigt falde ind. I § 1 har Udvalget nu samlet de Tilfælde, hvor det, efterat en Konge har tiltraadt Regjeringen, bliver nødvendigt at træffe Foranstaltning til Regjeringens Forelse, og dette kan da atter indtræffe navnlig under to forskjellige Omstændigheder. Det kan for det Første være Tilfældet, at der indtræder en Forhindring for Kongen, men at han dog er istand til og villig til selv at træffe den fornødne Foranstaltning. Det er det samme Tilfælde som det, der omtales i Regjeringsforslagets § 2. Der er det jo det Naturligste, at Kongen, forinden han iretser bort, eller naar han befinder sig ilde, saaledes at han ikke ønsker selv at føre Regjeringen, men ønsker at have No i nogen Tid, ogsaa selv tager den fornødne Bestemmelse. Det andet Tilfælde er, hvor Kongen ikke selv kan tage saadan Bestemmelse, eller hvor han undlader at gjøre det, og hvor det altsaa maa antages, at han ikke vil det. Det kan være, hvor Kongen bliver overfaldet af en pludselig haard Sygdom, saaledes at han ikke formaaer at fatte nogen Billkebestemmelse, eller hvor